

ZONDAG 3 december 2023

Live te volgen via www.gasthuiskerk.nl/live

1^e advent

Kerkdienst:

9.30 uur: Ds. Dingeman Quant (Houten)

Organist: Peter Geldof jr.

Lector: Ineke Paardekooper

Band: "to Connect"

Welkom en mededelingen (door de dienstdoende ouderling)

De 1^e adventskaars wordt aangestoken door Aron en Meike Pelleboer

Aankondiging van het welkomstlied

(de gemeente gaat staan)

Zingen LvdK 118 : 1 en 2

Stil gebed

Votum en groet (waarna de gemeente gaat zitten)

Zingen Ps. 92 : 1, 2 en 3

Geboden

Zingen Opwekking 687

Gebed

Uitnodiging voor de kinderkerk door leiding van de Kinderkerk

Zingen: Kinderlied: Projectlied Advent

(Kinderen gaan naar de kinderkerk)

Schriftlezing Num. 13:1-3, 17-21, 25-33 en 14:1-9

Zingen Psalm 83 : 1, 3 en 6

Verkondiging Num. 14:9 – **Het is wat het is!?**

Zingen LvdK 290

Dankgebed en voorbede

Aankondigen van de collecte (voor de diaconie (sociale minima Middelburg) en de kerk)

Zingen LvdK 117 : 1, 3 en 4 (de gemeente gaat staan)

Zegen

Wanneer je n.a.v. één van de diensten wilt doorspreken of je hebt een vraag en/of opmerking, neem dan gerust contact op met één van de kerkenraadsleden, of de scriba scriba@gasthuiskerk.nl; tel. 0118 - 604 946) voor contactgegevens van een kerkenraadslid. Voor meer informatie over onze gemeente zie www.gasthuiskerk.nl.

LvdK 118 : 1 en 2

1 Op U, mijn Heiland, blijf ik hopen.

Verlos mij van mijn bange pijn!

Zie, heel mijn hart staat voor U open

en wil, o Heer, uw tempel zijn.

O Gij, wien aard' en hemel zingen,

verkwik mij met uw heilige gloed.

Kom met uw zachte glans doordringen,

o zon van liefde, mijn gemoed!

2 Vervul, o Heiland, het verlangen,

waarmee mijn hart u komst verbeidt!

Ik wil in ootmoed U ontvangen,

mijn ziel en zinnen zijn bereid.

Blijf in uw liefde mij bewaren,

waar om mij heen de wereld woedt.

O, mocht ik uwe troost ervaren:

doe intocht, Heer, in mijn gemoed!

Ps. 92 : 1, 2 en 3

1 Waarlijk, dit is rechtvaardig / dat men den Here prijst,
dat men Hem eer bewijst: / zijn naam is eerbied waardig.
Wij loven in de morgen / uw goedertierenheid,
ook als de nacht zich spreidt / houdt ons uw hand geborgen.

2 Gezegend zal Hij wezen / die ons bij name riep,
die zelf de adem schiep / waarmee Hij wordt geprezen;
laat alom musiceren, / met stem en instrument,
maak wijd en zijd bekend / de grote naam des Heren.

3 Gij hebt mij door uw daden, / o Here God, verheugd.
Mijn hart is vol van vreugd, / ik juich om uw genade.
Hoe groot zijn uwe werken, / de werken uwer hand,
Gij houdt het volk in stand. / Gij zult hun hart versterken.

Opwekking. 687

Heer, wijs mij uw weg
en leid mij als een kind
dat heel de levensweg
slechts in U richting vindt.
Als mij de moed ontbreekt
om door te gaan,
troost mij dan liefdevol
en moedig mij weer aan.

Heer, leer mij uw weg,
die zuiver is en goed.
Uw woord is onderweg
als een lamp voor mijn voet.
Als mij het zicht ontbreekt,
het donker is,
leid mij dan op uw weg,
de weg die eeuwig is.

Heer, leer mij uw wil
aanvaarden als een kind
dat blindelings en stil
U vertrouwt, vrede vindt.
Als mij de wil ontbreekt
uw weg te gaan,
spreek door uw Woord en
Geest mijn hart en leven aan.

Heer toon mij uw plan;
maak door uw Geest bekend
hoe ik U dienen kan
en waarheen U mij zendt.
Als ik de weg niet weet,
de hoop opgeef,
toon mij dat Christus heel
mijn weg gelopen heeft.

Kinderlied: Projectlied Advent

Dank God onze Vader, Hij heeft iets bedacht,
een prachtig mooi plan dat geen mens had verwacht.
Hij komt naar de wereld. In Jozefs gezin
wordt Jezus geboren: Gods nieuwe begin.

Gewikkeld in doeken, een voerbak als bed,
de zoon van Maria, die Israël redt.
Hij komt bij de mensen; God zelf wordt een kind
dat liefde komt brengen en kwaad overwint

Numeri 13:1-3,

Verkenning van Kanaän

1 De HEER zei tegen Mozes: 2 'Stuur er een aantal mannen op uit om Kanaän, het land dat Ik de Israëlieten geven zal, te verkennen. Kies daartoe uit elke stam één man, een familiehoofd.' 3 Mozes deed wat de HEER gebod en stuurde er vanuit de woestijn van Paran mannen op uit, die allen tot de leiders van de Israëlieten behoorden.

17-21,

17 Toen Mozes hen uitzond om Kanaän te verkennen, droeg hij hun dit op: 'Ga eerst door de Negev en dan de bergen in, 18 en kijk hoe het land is, of de bevolking sterk is of zwak en of er veel of weinig mensen wonen. 19 Kijk of het land bewoonbaar is of onherbergzaam en hoe de bevolking woont, in gewone dorpen of in vestingsteden, 20 en kijk of de grond vet is of schraal, en of er bomen groeien of niet. En probeer vooral ook vruchten uit het land mee te nemen.' Het was juist de tijd van de eerste druiven. 21 Ze gingen op weg en verkenden het land van de woestijn van Sin tot aan Rechob, bij Lebo-Hamat.

25-33

25 Nadat ze het land veertig dagen lang verkend hadden, keerden ze terug 26 naar Kades in de woestijn van Paran, naar Mozes, Aäron en de andere Israëlieten. Ze brachten aan het hele volk verslag uit en lieten de vruchten uit het land geweest waar u ons naartoe hebt gestuurd,' vertelden ze aan Mozes. 'Werkelijk, het vloeit over van melk en honing, en deze vruchten groeien er. 28 Maar daar staat tegenover dat de bevolking van dat land sterk is. De steden zijn versterkt en heel groot, en ook hebben we er Enakieten gezien. 29 In de Negev wonen Amalekieten, in het bergland Hethieten, Jebusieten en Amorieten, en aan de kust en langs de Jordaan wonen Kanaänieten.' 30 Kaleb, die wilde voorkomen dat het volk zich tegen Mozes zou verzetten, zei: 'We kunnen zonder probleem optrekken en het land in bezit nemen. We kunnen dat volk makkelijk aan.' 31 Maar de mannen die met hem mee waren geweest zeiden: 'We kunnen dat volk niet aanvallen, het is te sterk voor ons.' 32 En ze vertelden de Israëlieten allerlei ongunstigs over het land dat ze verkend hadden. 'Het land dat wij op onze verkenningstocht doorkruist hebben,' zeiden ze, 'verslindt zijn inwoners, en alle mensen die we er gezien hebben waren uitzonderlijk lang. 33 We hebben daar zelfs reuzen gezien, de Enakieten. Vergeleken bij dat volk van reuzen voelden wij ons maar nietige sprinkhanen, en veel meer zullen we in hun ogen ook niet geweest zijn.'

Numeri 14:1-9

1 Hierop barstte het hele volk in tranen uit, heel de nacht door klonk hun gejammer. 2 Ze begonnen zich allemaal te beklagen. 'Waren we maar in Egypte gestorven,' zeiden ze tegen Mozes en Aäron, 'of hier in de woestijn. 3 Waarom brengt de HEER ons naar dat land? Om door het zwaard geveld te worden, en om onze vrouwen en kinderen te laten buitmaken? We kunnen beter teruggaan naar Egypte.' 4 En tegen elkaar zeiden ze: 'Laten we een leider kiezen en teruggaan naar Egypte.' 5 Toen wierpen Mozes en Aäron zich ter aarde, ten overstaan van de voltallige gemeenschap van Israël. 6 Jozua, de zoon van Nun, en Kaleb, de zoon van Jefunne, twee van degenen die het land verkend hadden, scheurden hun kleren 7 en zeiden tegen de Israëlieten: 'Het land dat wij op onze verkenningstocht doorkruist hebben is een buitengewoon goed land, 8 een land dat overvloeit van melk en honing. Als de HEER ons goedgezind is, zal Hij ons erheen brengen en het ons geven.'

Ps 83 : 1, 3 en 6

1 Zwijg niet, o God, verhef uw woord,
laat niet de vijand ongestoord
uw erfdeel en uw naam vervloeken.
Zult Gij niet met uw toorn bezoeken
uw haters, die zich hoog verheffen,
om hen met smaad en daad te treffen?

6 Ja, laten zij van stonde aan
met heel hun macht te gronde gaan,
opdat zij eens voor altijd weten

LvdK 290

1 Er is een land van louter licht
waar heiligen heersers zijn.
Nooit gaat de gouden dag daar dicht
in duisternis of pijn.

3 Men ziet het veld aan de overkant
in groene luister staan,
als Israël 't beloofde land
zag over de Jordaan.

5 Hing niet het wolkendek zo zwart
van twijfel om ons heen,
wij zouden 't land zien van ons hart,
dat 't hemels licht bescheen.

LvdK 117 : 1, 3 en 4

1 Hoe zal ik U ontvangen,
hoe wilt Gij zijn ontmoet,
der wereld hoogst verlangen,
des harten heiligst goed?
Wil zelf uw fakkel dragen
in onze duisternis,
opdat wat U behage
ons klaar en zeker is.

4 'k Lag machteloos gebonden-
Gij komt en maakt mij vrij!
Ik was bevlekt met zonden-
Gij komt en reinigt mij!

3 Al wat zich tot geweld verbindt
is opgestaan om eensgezind
uw naam, Heer, uit het land te weren.
De knechten en de grote heren
hebben met haat uw volk omgeven,
hoewel zij van uw goedheid leven.

dat Gij in hoogheid zijt gezeten,
en dat Gij, Allerhoogste, Here,
regeert en eeuwig zult regeren.

2 Daar is het altijd lentetijd,
in bloei staat elke plant.
Alleen de smalle doodszee scheidt
ons van dat zalig land.

4 Maar ach de stervelingen staan
niet huiverend terzij,
en durven niet op weg te gaan,
het duister niet voorbij.

6 God, laat ons staan als Mozes hier
hoog in uw zonneschijn,
en geen Jordaan, geen doodsrivier
zal scheiding voor ons zijn.

3 Ver van de troon der tronen
en 's hemels zonneschijn
wilt Ge onder mensen wonen,
der mensen broeder zijn.
Met God wilt Ge ons verzoenen,
tot God heft Ge ons omhoog,
en onder miljoenen
hebt Gij ook mij in 't oog.

Het leven was mij sterven
tot Gij mij op deed staan.
Gij doet mij schatten erven,
die nimmermeer vergaan.